

SJORS

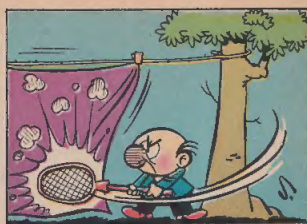
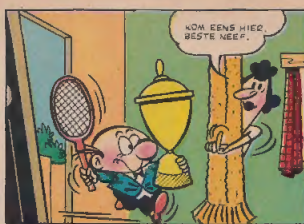
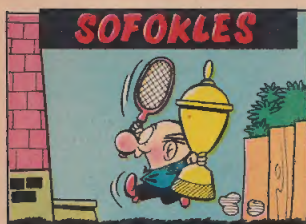
van de Rebellenclub

6 JANUARI 1968
VERSCHEIJNT
WEKELIJKS

Nr.
1

DICK
FJIN-
HEER

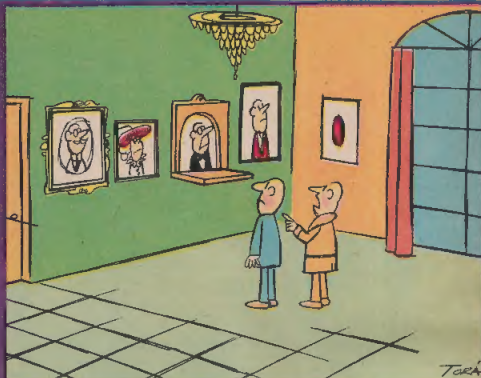
VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Daar staan we aan het begin van een gloednieuw jaar en natuurlijk is Sjors in 1968 ook weer van de partij. We beginnen meteen maar goed, want je kent het spreekwoord over de eerste klap die zoveel waard heet te zijn. Daarom deze week een grote, uitklap- en uitneembare paardenplaat en in verband daarmee op de voorpagina twee vechtende wilde paarden (mustangs). Bovendien foto's van Donovan en David Garrick en een artikel over rugslagzwemmer Bob Schoutsen. En dan natuurlijk nog de wekelijkse portie strips, klaargestoomd en opgediend door onze vele montere medewerkers. Ook in '68 geldt de aloude spreuk: Zeg maar sj... tegen Sjors!

„Zeg, ga je mee wandelen?“
„Ja, als ik droog ben.“

„Dat is mijn oom Kees. Hij was bij de P.T.T.“

SPREUK VAN DE WEEK

„SJORSiennijne, is me dat even wat!“

Ingezonden door
Ad van den Heuvel,
Tilburg

LIMERICKS GEVRAAGD!

*Van de week schreef de heer V. V. Vletter:
Van de Sjors ben ik helemaal knetter!
We vroegen: Hoezo dat?
Toen zei hij: Da's ook wat!
Die Sjors is toch zeker een s-s-spetter!*

Dit is een limerick, zo'n bekend rijmpje van vijf regels, waarbij het de bedoeling is dat in de laatste regel een grappig of leuke wending zit. Bovendien moeten de eerste, tweede en vijfde en de derde en vierde regel rijmen. Maak ook eens zo'n limerick over Sjors of een figuur uit Sjors (als je dichtader tenminste niet leeg is na Sinterklaas!). Opsturen naar de redactie. De leukste worden beloond en afgedrukt. We zijn benieuwd!

RAAR MAAR WAAR

Sommige mensen menen dat het cijfer 13 ongeluk brengt, anderen lachen daarom. De Amerikaan Charles Laird uit Chicago heeft alle reden om dat cijfer te wantrouwen, want hij heeft er al heel wat mee te stellen gehad. Toen hij dertien jaar oud was, viel hij in een diepe put, waaruit hij slechts met de allergegrootste moeite bevrijd kon worden. De put hoorde bij een huis met het huisnummer 13. Vier jaar later viel hij van een ladder met dertien sporten en brak een been. Op vijftenzestigjarige leeftijd ($65 = 5 \times 13$) reed hij met zijn auto, die het nummer 1313 droeg, in volle vaart op een andere wagen. Het nummer van die auto was 13113!

Als een huisdier ziek is, wordt hij meestal door zijn baas naar de dierenarts gebracht, maar een hond in de Spaanse stad Bilbao dacht daar anders over. Hij ging op eigen houtje naar de plaatselijke dierenkliniek en blafte net zo lang tot hij werd binnengelaten. Eenmaal binnen liep hij regelrecht naar de behandelkamer, waar de dokters ontdekten dat het dier een gebroken poot had. De poot werd verzorgd, waarna de hond opgewekt de kliniek verliet. Niemand heeft ooit begrepen welk vreemd instinct het dier regelrecht naar de mensen heeft gebracht die hem konden helpen.

Voor al 's zomers aan het strand krijg je weleens het idee dat de wereld overstroomd is met (transistor)radio's. Toch valt dat mee, want statistici hebben uitgerekend dat er op elke duizend inwoners maar honderddrieëntachtig van die apparaten zijn.

[Wespen, die kleine pestkoppen die een zomerse picknick grondig kunnen vernoeien, zijn heel erg bijziend. Hoewel ze hun ogen in alle gewenste standen kunnen draaien, bedraagt hun gezichtsveld niet meer dan zestig centimeter.

Er wordt nogal veel gepraat over spelverruwing in de sport, en dan vooral in de voetbalwereld, maar dat is niet allemaal van vandaag of gisteren. De eerste officiële cricketwedstrijd die in Engeland werd gehouden, ontarnde in een stevige ruzie tussen de spelers. Het drama speelde zich af in... 1728!

Kala Ben Nensi

DE HELD UIT DE WOESTIJN

DOOR
dr. KARL
MAY

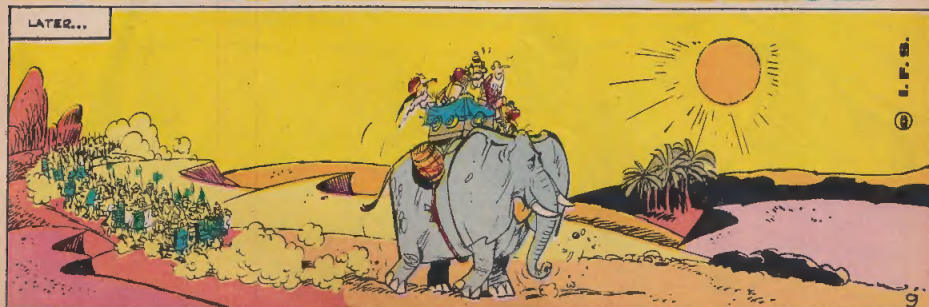
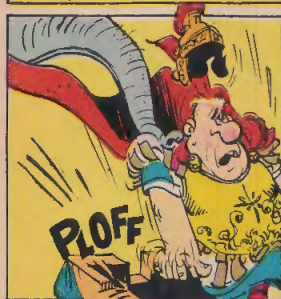
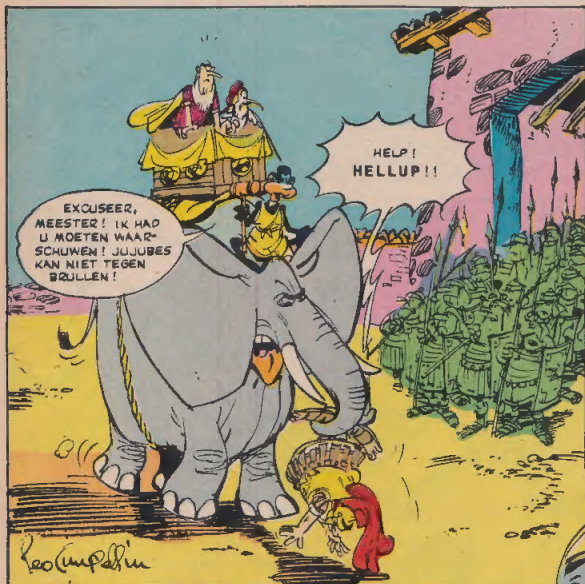

TRIBUNZIO

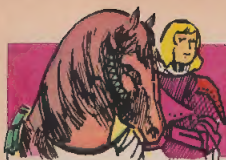
In de sluit van Jujubes, de gevechtssolifant, maakt Tribunzio een ilinke zwieper.

en de Garamanten

EEN AVONTUUR VAN RIDDER D'AMAURY

Op zijn tocht is d'Amaury
bij een stenen trap
aangekomen.

DE

AANGETROKKEN DOOR HET
LICHT LAAT D'AMAURY ZIJN
PAARD DE TRAP BEKLIMMEN.

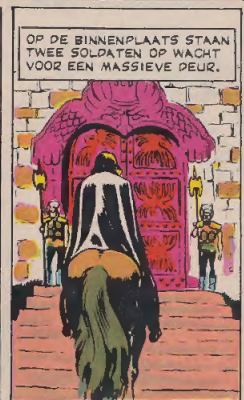
WAAR ZOU DEZE TRAP NAAR
TOE LEIDEN? HET IS TE MISTIG
OM IETS TE ONDERSCHIEDEN.

DAN ZIET HIJ EEN HOGE POORT.

ONDANKS HET SINISTERE VAN DE OMGEVING
GAAT D'AMAURY VERDER.

OP DE BINNENPLAATS STAAN
TWEË SOLDATEN OP WACHT
VOOR EEN MASSIEVE DEUR.

ALS HIJ NADERBIJ KOMT, VERLE-
NEN ZE HEM ZWIJGEND TOEGANG.

IN EEN GROTE ZAAL HEEFT EEN OUDE KONING ZIJN RIDDERS BIJEENGEROEPEN.

VRIENDEN! IK WORD OUD EN ZAL BINNENKORT NIET MEER KUNNEN OP-
TREDEN ALS BESCHERMER VAN MIJN DOCHTER BLANDINE. IK HEB U HIER
LATEN KOMEN OM EEN VAN U UIT TE KIEZEN ALS HAAR NIEUWE BESCHER-
MER. IK WEET DAT U ALLEMAAL EVEN EERLIJK EN MOEDIG BENT EN
PAAROM IS DE KEUS ERG MOEILIJK. IK ZAL HET LOT LATEN BESLISSEN
IN DE VORM VAN DEZE IJZEREN RING.

DEZE RING ZAL
BLANDINES BESCHER-
MER AANWIJZEN.

IJZEREN RING

EN DAAR ROLT DE RING TUSSEN DE GASTEN DOOR...

HIJ BLIJFT LIGGEN BIJ DE DREMPEL VAN DE ZAAL, VOOR DE VOETEN VAN IEMAND DIE JUUST BINNENKOMT.

D'AMAURY BUKT ZICH EN RAAPT DE RING OP.

WIE JE OOK BENT, JONGEMAN, HET LOT HEEFT JE UITGEKOZEN OM OP TE TREDEN ALS BESCHERMER VAN MIJN DOCHTER.

NEEM JE DIE OPRACHT AAN, JONGEMAN?

HEER, IK BEN HIER GEKOMEN OM ONDERDRAK TE VRAGEN VOOR DE NACHT EN U BELAST MIJ MET EEN ZWAAR, MAAR EERVOULLE TAAK. IK ZAL MIJN BEST DOEN OM DE OPRACHT DIE U MIJ GEEFT, GOED UIT TE VOEREN.

MAG IK OPMERKEN, HEER, DAT DIT EEN OVERHAASTE EN GEVAARLIJKE BESLISSING IS, DIE U MISSCHIEN OIT ZULT BETREUNEN. DEZE JONGEMAN IS VOOR ONS ALLEMAAL EEN VOLSTREKTE VREEMDE!

DE RING HEEFT HEM AANGEWEZEN EN DUS ZAL IK MIJN BESLISSING NIET HERROEPEN, WAT U OOK VOOR BEZWAREN HEBT!

Tijd: Het jaar 1968. Plaats van handeling: Het gebouw van de raad voor de scheepvaart te Parijs. Onderwerp van gesprek: de ondergang van het schip Algon, destijds ingezet voor het diepzonderzoek om de Toemotie-Archipel.

derde
deel

MISSCHIEF HEBBEN DE VERMISTEN BARTON, MORGAN, SPINDT EN ROSS DE RAMP OVERLEefd EN LATER GETRACHT OP EEN REDDINGSVLOT TAHITI TE BEREIKEN.

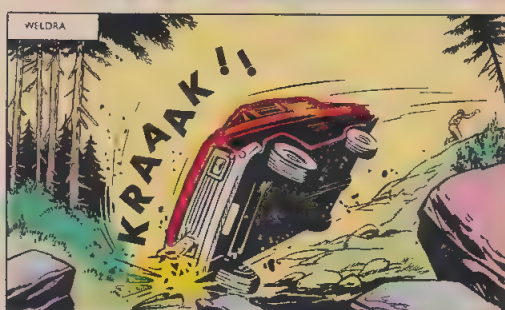
VREEMD, ELKE SCHIPBREUKELING ZAL ONMIDDELIJK TRACHTEN EEN NOODSIGNAAL UIT TE ZENDEN, MAAR WIE BEZOCHTEN DAN HET ILAND?

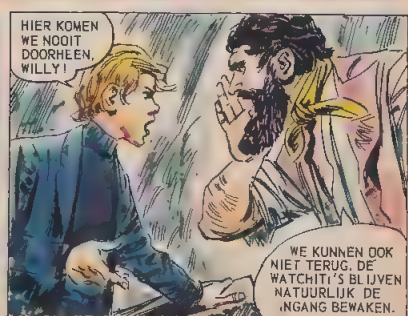
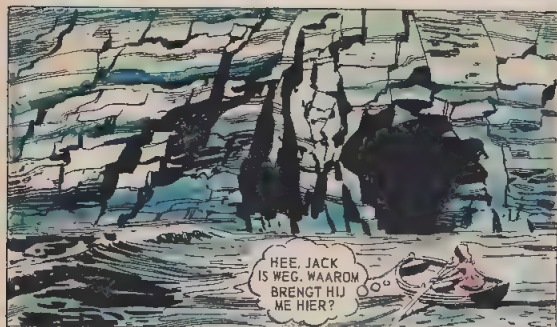
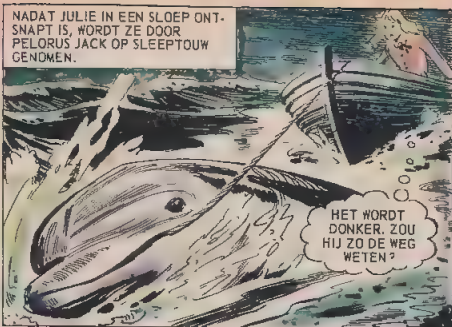
VAN NIMMORAC

TEKST EN
TEKENINGEN:
X.B.

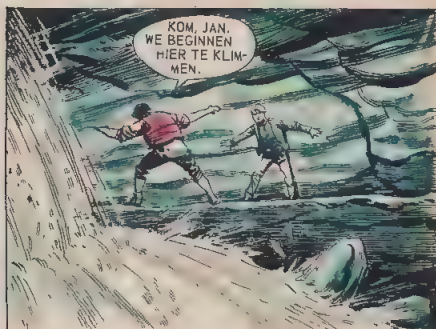
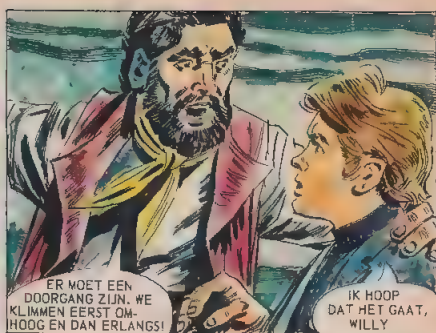

NADAT JULIE IN EEN SLOEP ONT-
SNAPT IS, WORDT ZE DOOR
PELORUS JACK OP SLEEPTOEW
GENOMEN.

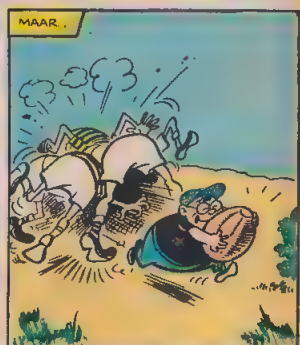
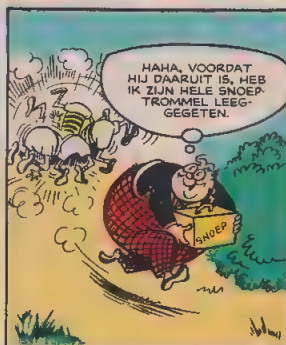
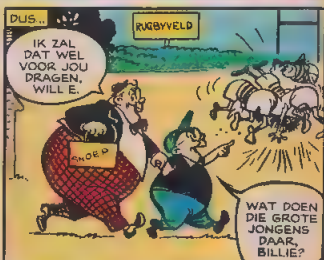
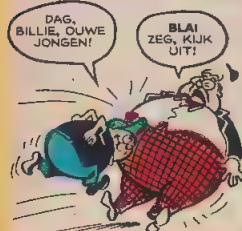
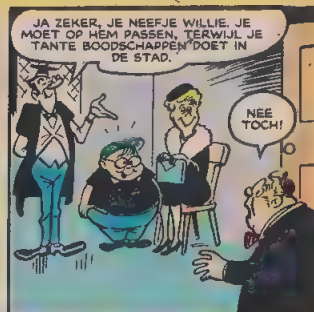
DUS..

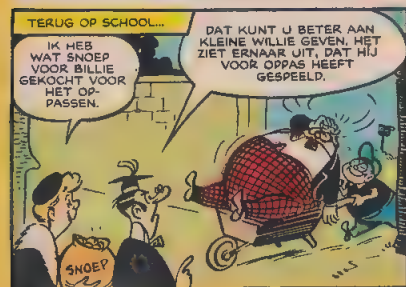
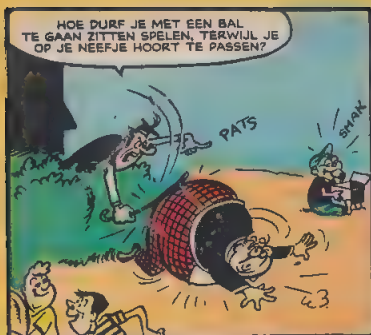
Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

EEN VAN BILLIES RIJKE TANTES IS OP BEZOEK GEKOMEN EN DE DIKZAK KOESTERT GROTE VERWACHTINGEN.

SPORTQUIZ

Probeer er aan de hand van deze plaatjes en gegevens achter te komen welke sportman hier bedoeld wordt

KIJK EN VERGELIJK

Van deze negen plaatjes zijn er twee precies gelijk aan elkaar. Welke zijn dat? Als je denkt ze gevonden te hebben, vergelijk dan jouw oplossing met die van je lijfblad. Houd deze pagina op zijn kop, dan zie je hem zo staan

ZELFGEMAAKTE CHIPS, LEKKERRRR!

Rasp een paar geschilde aardappelen in dunne schijfjes. Leg ze op een schone theedoek, zodat het vocht uit de schijfjes trekt. Zet een pan olie op het vuur en laat de olie kokend hete worden. (Voorzichtig!) Nu de schijfjes erin. Als je ziet dat ze lichtbruin geworden zijn, schep je ze eruit met een schuimschaan. Laat ze afkoelen en bestrooi ze met zout. Bied ze op een feestje in kleurige zelfgevochten zakjes je gasten aan. Eet smakelijk! Krrrrrs!

OPLOSSINGEN

SPORTQUIZ. Kees Verkerk.
Kijk en vergelijk: plaatje 2 en 8

ONZE VRIEND PAARD

Paarden behoren tot de oudste vrienden van de mens. Ze zijn over bijna de hele wereld verspreid, maar in onze streken worden ze niet vaak meer gebruikt als werkdieren. Des te meer zie je ze op draverijen en springconcoursen; voor ons is het paard steeds meer een vriend en een kameraad geworden in plaats van een helper.

Als je de geschiedenis van het paard gaat napluizen, ontdek je dat ons paard afstamt van een klein paardje uit de oertijd, dat *eohippus* heette. Uit allerlei fossielen hebben de geleerden de ontwikkeling kunnen volgen van deze eohippus tot het moderne paard. Na de eohippus

kwam de mesohippus, een dier dat ongeveer zo groot was als een hedendaagse geit en in tegenstelling tot zijn voorganger niet in de moerassen, maar op het land leefde. In de loop van vele eeuwen werd de schedel van het paard groter, de benen werden langer en de gebogen rug werd gestrekt.

De mensen uit de oertijd maakten jacht op de wilde paarden, vingen ze en gebruikten ze als lastdier. Toen het wiel van vele eeuwen werd de schedel van het paard groter, de benen werden langer en de gebogen rug werd gestrekt.

paard via de Egyptenaren leerden kennen, hadden grote liefde voor dit dier. Dat wordt bewezen door de prachtige beeldhouwwerken van paarden die ze ons hebben nagelaten. Door hen en door de Romeinen werden paarden vooral in wedstrijden gebruikt, namelijk in de wagenrennen in de arena's. Ook in de mythologie (de goden- en heldenleer) speelde het paard een rol. Bekend zijn het vliegende paard Pegasus en de paardmensen, centauren genoemd. Via de Romeinen, die half Europa aan zich onderwierpen, kwam het paard terecht bij de Galliërs en de Germanen. Het bezit van een of meer

paarden duidde in die dagen op rijkdom.

Als we aan de middeleeuwen denken, denken we automatisch aan geharnaste ridders op paarden. Die paarden werden speciaal gefokt. Paarden van mindere kwaliteit werden gebruikt voor het werk op het land en als lastdier. In de zestiende eeuw kwamen de rijtuigen in gebruik en in die tijd werden ook de eerste rijtscholen geopend. In deze scholen werden de dressuur en de rijkunst geleerd, zoals tot in onze tijd in de beroemde Spaanse Rijtschool in Wenen werd gedaan. In 1519 landde de Spaanse veroveraar Cortez in Mexico. Hij had zestien paarden bij zich. De Azteken waren er doodsbang voor en dachten dat het goden waren, maar langzamerhand raakten ze eraan gewend en werd het paard ook in Amerika verspreid. De rol van het paard in de geschiedenis werd steeds groter. Denk maar eens aan de tijd van Napoleon. In die jaren kwamen ook de postkoetsdiensten door heel Europa in zwang.

De Indianen, die we ons onmogelijk zonder paarden kunnen voorstellen, leerden het paard kennen via ontdekkingsreizigers als Columbus. Ze ont-

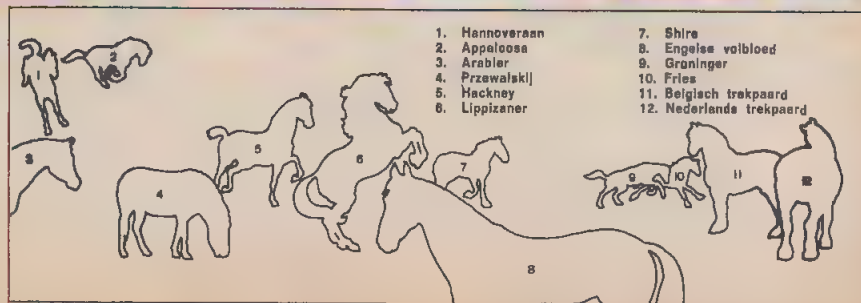

wikkelden zich in korte tijd tot zeer goede ruiters. De latere farmers op de uitgestrekte Amerikaanse prairies waren ook helemaal op het paard aangevozen, vooral bij het verzorgen en bewaken van hun kudden vee door de cowboys. Deze cowboys waren zeer bedreven in het vangen, temmen en berijden van wilde paarden.

Bijna overal ter wereld was het paard nu bekend en het nam een voorname plaats in in de oorlog en bij het vervoer. Trekschuiten, postkoetsen en

alles wat maar wielen had, werd getrokken door paarden. Pas toen de moderne tijd aanbrak met zijn auto's, treinen, tractors enzovoort, raakte het paard op de achtergrond. Maar de laatste jaren is daar weer verandering in gekomen en is het paard van louter helper van de mens echt een vriend geworden.

Op de grote plaat heeft onze tekenaar een twaalfstal paarderrassen bij elkaar gezet in een denkbeeldige wei. De namen van al deze rassen vind je op de schetsrekening hierbij.

BJORS

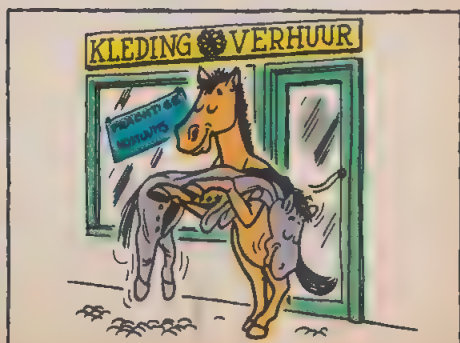
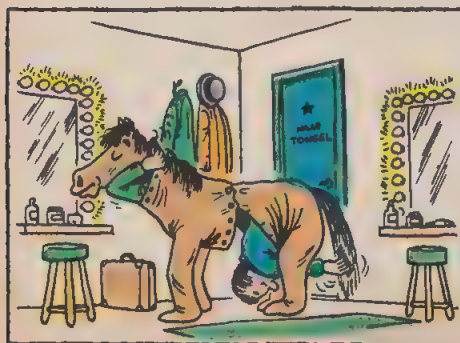
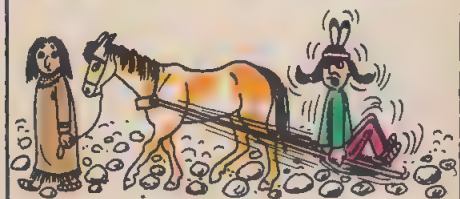
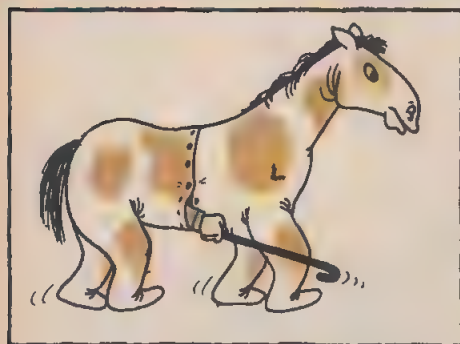
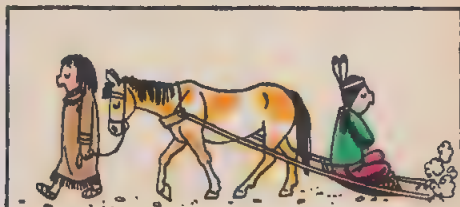
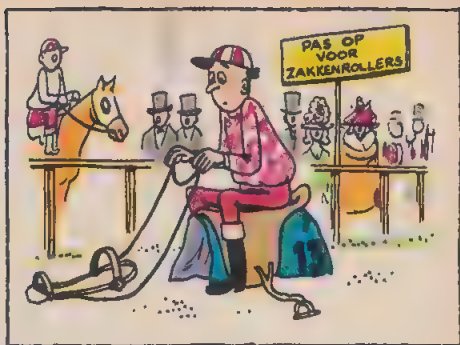
PAARDENPLAAT

DAVID GARRICK

David Garrick troffen we onlangs in Harderwijk en we vonden hem het einde. Knap koppie, geestig, superfijne stem, hippe kleren enzovoort. Wij waren weg van David en David was weg van... Sjors, dat hij een eindeloos goed blad vond. Over zijn song „Gentle people” vertelde hij: „Het is de muziek van Green alleeves, maar ik heb er andere woorden op gemaakt. Die schoten me opeens in het hoofd, toen ik met wat mensen in de trein zat.”

Als kleine jongen was David uitsluitend geïnteresseerd in klassieke muziek, maar nu voelt hij zich heel happy in het lichte genre. Wie kent niet „Dear Mrs. Applebee”, „Lady Jane”, het fijne „Don't go out into the rain” en — zo heel anders — „Ave Maria”? Na „Ave Maria” wil David „Santa Lucia” (ook zo'n evergreen) op de plaat zetten. Maar dit moet je niet verder vertellen. Waarschijnlijk weet zijn eigen platenmaatschappij dit niet eens. Hoe wij het dan weten? Jaaaaaa...

David heeft in zijn Honey Band sinds een paar maanden heel nieuwe begeleiders gevonden. Er is lang naar de juiste begeleiding voor David gezocht, maar de Honeys schijnen het helemaal te zijn.

DONOVAN

Gekleed in lange geborduurde zwarte jurk met kralen, blote voeten in sandalen, zo zagen wij Donovan, de eenentwintigjarige Engelse troubadour, componist en zanger van eindeloos fijne, gevoelige liedjes. Zijn „Mellow yellow” ging erin als koek en wie kent niet „Sunshine superman” en „There is a mountain”?

Donovans songs bevatten elementen uit blues, jazz en rock, doorweven met Indiase en klassieke motieven. De fluit en de bongo vormen een heel aparte begeleiding.

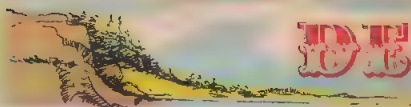
Een muzikale opleiding heeft Donovan Leitch niet gehad. Volgens zijn vader dankt hij zijn muzikaliteit aan zijn moeder. Donovan heeft een mooie Britse cottage niet ver van zijn ouderlijk huis. Wie de magere Donald (zoals ze hem thuis noemen) ontmoet, weet: hier staat een zachtzinnige, fijngevoelige jongen. Als je dan hoort dat een van zijn hobby's zeebodemonderzoek is, knapper je wel even met je oren. Veel tijd voor hobby's heeft hij trouwens niet; hij haast zich van de ene plaats naar de andere. Maar hij doet het met plezier en als hij dan nog een restaurant vindt waar ze inktvis hebben, is zijn geluk volmaakt. Tot slot — we hadden het haast vergeten — moesten jullie allemaal de groeten van hem hebben.

Donovan en David?
Blits, super,
steengoed!

THE...FIA...FLOWER

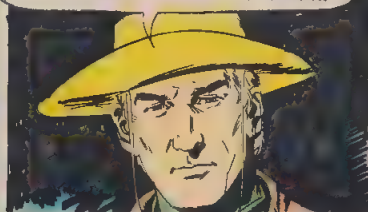
Tecumseh, het opperhoofd dat weigerde in te gaan op het aanbod van de drankhandelaar Potter en de gouverneur, is door twee sluipmoordenaars gewond geraakt. Zijn metgezel is vermoord.

IS HIJ ONTSNAPT?

HIJ WIST NIET HOE GAUW HIJ WES MOEST KOMEN. HET ENIGE DAT WE TE PAKKEN KONDEN KRIJGEN, WAS HET PAARD VAN ZIJN HAND-
LANGER. WIE IS HET SLACHTOFFER?

HET OPPERHOOFD, DAT ZO GOED SPRAK OP DE VERGADERING, TECUMSEH. HIJ VERLOOR HET BEWUSTZIJN, TOEN IK HET MES UIT DE WOND TROK. DE WOND IS NIET ERNSTIG, MAAR HIJ HEEFT VEEL BLOED VERLOREN.

WAT DOEN WE MET HEM, BRETT?

WE BRENGEN HEM NAAR MIJN HUIS. ALS VERDEDIGER VAN HET RECHT HEEFT HIJ EEN BETER LOT VERDIEND DAN DIT.

DE ZON IS AL BIJNA ONDER, ALS BRETT MET ZIJN VRIENDEN BIJ DE HANDELSPOST KOMT, WAAR TOUSSIANT NOG ALTIJD IS.

KIJK, DAAR KOMT PAPPA! PAPPA!

ZE HEBBEN EEN ZIEKE MAN BIJ ZICH, PAT. -OOP VLUJG NAAR JE MOEDER EN VRAAG HAAR VERBAND KLAAR TE MAKEN. VLUJG!

WAT LATER DIE AVOND...

PAPPA, IS DIE MAN ERG ZIEK?

JA, PAT, ERG ZIEK, MAAR MAMMA ZAL GOED VOOR HEM ZORGEN EN DAN ZAL HIJ VAST WEL WEER GAUW BETER WORDEN.

HEBBEN JULIE NIET KUNNEN ZIEN WIE DIE TWEE SCHURKEN WAREN?

NEE... MAAR WACHT EENS... VOORDAT DIE ENE IN DE RI-
VIER VERDRONK, SCHREEUWDE HIJ EEN NAAM, 'BART'? ZEGT DIE NAAM IETS?

BART IS EEN VAN DE TRAWANTEN VAN POTTER.

NATUURLIJK, POTTER! WIE ZOU ER OOK ANDERS ACHTER KUNNEN ZITTEN.

HET IS DUIDELIJK DAT POTTER VEEL HAND-
LANGERS IN HET DAL VAN DE OHIO HEEFT EN GEEN HALVE MAATGELEN NEEMT OM HINDERNISSSEN OP TE RUIMEN.

DIE ONTSNAPTE SCHURK BRENGT RAPPORT UIT.

...DUS DIE INDIANAAN ZOU NOG IN LEVEN KUNNEN ZIJN? EN JE HEBT NIET GEZIEN WIE DIE BEMOEIA-
LEN WAREN?

NEE, BAAS. ZE SCHOTEN ALS DUIVELS. BLIJVEN ZOU ZELFMOORD GEWEEST ZIJN.

GROTE TWIETER

TOEN DIE ARME TURK GE-
VALLEN WAS, BEN IK ER A-LS
DE WIND VANDOOR GEGAAN.
DE INDIAN, KON NIET'S MEER
DOEN. HIJ HAD HET MES
VAN TURK IN ZIJN RUG.

WE MOETEN ZEKERHEID HEBBEN,
STOMMELING. TECUMSEH IS GEVAAR-
LIJK. HIJ HEEFT HERSENS EN GE-
BRUIKT ZE OOK, MAAR NIET IN ONS
VOORDEEL. EN ZIJN BROER ELKS-
WATAWA, WAT DOET DIE?

...DIE DOET PRECIJS WAT TECUMSEH
ZEGT, ALS HIJ NOG LEEFT. TRACHT
HEM OP HET SPOOR TE KOMEN. GA
NAAR HET NOORDEN EN PROBEER ZO-
VEEL MOGELIJK AAN DE WEEET TE
KOMEN. BEGREPEN?

ENIGE DAGEN LATER IN EEN DORPJE VAN
DE WYANDOTS...

ELKS-WATAWA? HEB OVER
HEM GEHOORD. ZIJN MOND
SPREEKT VEEL EN DE
STAMMEN LUISTEREN
NAAR HEM.

WERKELIJK?
EN WAT ZEGT
HIJ A-LES
MAAL?

WEET IK NIET. HIJ IS
HIER NIET GEWEEST, HIJ
IS NAAR HET NOORDEN
VERTROKKEN MET EEN
WITTE WAMPOEM, A-LS
JE HEM VINDT, PAS DAN
OP. HIJ HOUDT NIET VAN
MENSEN DIE VUURWATER
VERKOPEN!

WEES GERUST. IK STA MIJN MANNETJE.
IK GA OOK NAAR HET NOORDEN. HOUD
JE OREN OPEN, HONDESTAART. HOOR
JE WAT, LAAT HET POTTER DAN
WETEN.

IN HET HUIS VAN DE
MACDONALDS IS
TECUMSEH AAN DE
BETERENDE HAND.

HIER, KLEINE PAT, DIT IS EEN ECHTE
KRIJGERSBOOG EN TECUMSEH ZAL JE
LEREN SCHIETEN. DAN WORD JE EEN
GROOT KRIJGER, NET ALS JE VADER.

WAT BEN JIJ KNAAP.
JE KUNT ALLES
MAKEN.

ALS EEN RODE MAN IN
JEVEN WIL BLIJVEN,
MOET HIJ ZICHZELF AL-
TIJD KUNNEN HELPEN,
VOORDAT IK VERTREK,
ZAL IK JE NOG VEEL
LEREN.

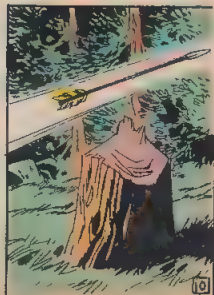

SPAN DE BOOG. DIE BOOMSTROMK PAAR IS GROOT
GENOEG, DIE KUN JE WEL RAKEN.

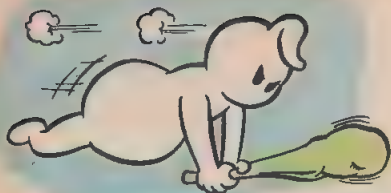
BLIJF HIER
KIJKEN,
RANGER.

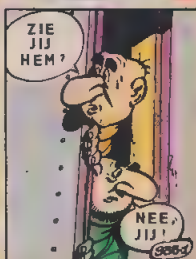
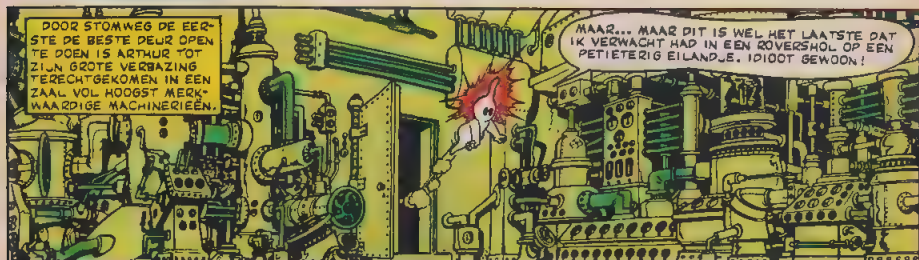
ZJUUT!

EEN WITTE WAMPOEM IS EEN GORDEL, GEMAAKT VAN SCHELLEN,
DIE DRAAGEN WORD DOOR VREDSONDERHANDELAARS.

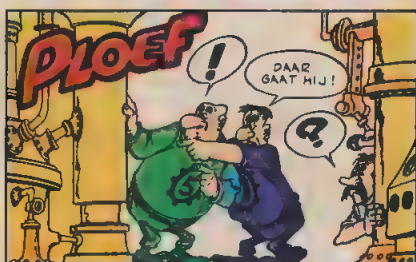

ARTHUR

EN DE RADDRAAIERS

„Neferoe,” riep Baki, „Hee, wacht eens even!”

Baki knikte. Zijn gezicht was nat en er zaten vuile vegen op. Hijgend als een paard vroeg hij: „Maar waarom ging hij zo tegen je tekeer en waarom wilde hij je achternagaan?”

„Neferoe is er geweest, met haar mandje!” Kamosi moest even lachen toen hij aan het voorgevallene terugdacht. „We verwisselden de mandjes en Neferoe verdween met de sieraden. Maar zodra ze weg was, ontdekte Sekmen het al. Hij vermoedde dat wij elkaar kenden en hij wilde me laten vertellen wie zij was. Dat gebeurde op het moment dat jij binnenkwam.” Kamosi slaakte een diepe zucht van opluchting. „Je kunt je niet voorstellen hoe verschrikkelijk blij ik was toen ik jouw stem hoorde.”

„Het spijt me erg dat ik niet eerder bij je kon zijn,” zei Baki. „Het duurde veel langer dan ik had gedacht om Sabni en Khonsoe te vinden. Je weet uit ervaring hoe vervelend sommige wachten bij het paleis kunnen zijn. Ze vertikken het gewoon je te helpen.”

„Maar waarom zijn de vrienden van mijn broer niet met je meegekomen?” vroeg Kamosi. „Je hebt ze toch gevonden?”

„Nee, ze zijn er niet. Ik vond uiteindelijk een soldaat, die zo vriendelijk was mij te woord te staan. Hij vertelde me dat Sabni en Khonsoe vanmorgen allebei een andere dienst hadden gekregen. Ze hebben nu bewakingsdienst aan de andere kant van de rivier, in de Vallei van de koningen, en ze zullen de eerste twee weken niet terugkomen.”

Kamosi keek erg teleurgesteld. „Twee weken,” herhaalde hij. „Dat wil dus zeggen dat we op hun hulp niet meer hoeven te rekenen.”

„Maar dat maakt nu toch niets meer uit,” zei Baki bemoedigend. „Mijn vader komt vanavond thuis en dan helpt hij ons. We moeten nog maar even geduld hebben.” Baki veegde met zijn hand langs zijn voor-

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES
ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

HOOFDSTUK XI

DE AVOND VOOR HET FEEST

KORTE INHOUD: Kamosi's broer Raneb is gearresteerd op beschuldiging van plundering van de grafmonument van farao Tothmes. Kamosi, Baki en Neferoe proberen de werkelijke dieven te ontmaskeren en Ranebs onschuld te bewijzen. Kamosi wordt boodschappenjongen bij de goudsmid Sekmen, die met de Nubiër Wah, Belzar en een onbekende bij de diefstallen is betrokken. De dieven hebben hun buit, bestaande uit kostbare sieraden, naar Sekmens winkel gebracht. Sekmen zal ze onsmelten, maar Neferoe slaagt erin de mand, waarin de echat is verborgen, de winkel uit te smokkelen.

Kamosi en Baki renden de straat uit. Ze zigzagden hierbij tussen de mensenmenigte door. Ze rustten niet voordat ze een paar blokken verder waren en buiten het bereik van Sekmen. Hijgend en met verhitte gezichten stonden ze stil. Ze luisterden gespannen en keken naar het begin van de straat. Maar er waren geen tekenen die erop wezen dat ze achtervolgd werden.

„Ik denk dat Sekmen geen poging heeft gedaan om ons te volgen,” zei Kamosi.

hoofd. „O, o, wat is het verschrikkelijk heet. Ik wou dat ik iets te drinken had!”

„Nou, dat zou ik ook wel willen,” zei Kamosi gretig. De zon brandde boven hun hoofd en het was zo heet als in een oven. Het stof bedekte alles onder een dun laagje. Kamosi's keel was droog en zijn tong plakte aan zijn gehemelte.

„Laten we maar gauw naar huis gaan,” stelde Baki voor. „Thuis kunnen we net zo goed verder praten als hier. Daar is tenminste schaduw en net zoveel drinken als we willen hebben. Ik geloof dat we thuis heel plezierig verder onze plannen kunnen maken.”

De twee jongens gingen op weg naar Baki's huis. Opeens begon Baki te lachen.

„Wat is er aan de hand?“ vroeg Kamosi.

„Ik moest opeens aan mijn zusje denken. Hoe zij door de straten van Thebe wandelt met de sieraden uit de grafombe van de farao in een mandje aan haar arm, alsof het een portie vis van de markt is!“

Kamosi schaterde. „Ja,“ zei hij eindelijk. „Nou, maar als je je zusje had kunnen zien in de winkel, dan was je beslist trots op haar geweest. Ik vind dat het vanmorgen niet zo gek is gegaan. We hebben tenminste de sieraden in ons bezit. Ik ben zo blij dat ze veilig zijn!“

Opeens zagen de jongens een slank, wit figuurtje voor hen uit lopen. Het meisje was een half blok van hen verwijderd. Ze was gekleed in een witte jurk en droeg een marktmandje, dat een beetje heen en weer zwaaide, terwijl ze liep.

„Neferoe,“ riep Baki, „hee, wacht eens even!“

Neferoe draaide zich om en toen ze zag dat het haar broer en Kamosi waren, bleef ze staan. De jongens begonnen hard te lopen en even later waren ze bij haar. Een beetje angstig vroeg Neferoe aan Kamosi: „Wat is er gebeurd? Heeft Sekmen het al zo gauw ontdekt?“

„Ja,“ Kamosi knikte. „Denk je dat hij weet wie ik ben?“ vroeg Neferoe benauwd.

Kamosi schudde zijn hoofd. „Dat lijkt me uitgesloten.“

Het meisje fronste haar wenkbrauwen. „Ik ben verschillende keren met mijn vader bij hem in de winkel geweest. Sekmen kent mijn vader bij naam. Als hij zich dat opeens weer herinnert, zal hij ons op het spoor kunnen komen.“ Ze keek angstig van Kamosi naar Baki.

„Wat zou het als hij je kent?“ vroeg Baki onverschillig. „Vader is vanavond weer thuis en dan zal hij alles wel meteen in orde maken. We moeten alleen maar vanmiddag voor de juwelen zorgen; dan is ons aandeel in de geschiedenis afgelopen. Vanavond doet het er niets meer toe of Sekmen je al dan niet kent, want hij zal dan toch niets meer kunnen uitschrijven. Vader zorgt er wel voor dat hij meteen gearresteerd wordt.“

Neferoe zuchtte van opluchting. „Ja, daar heb je gelijk in,“ gaf ze toe. Toen keek ze naar Kamosi. „Jij kunt zeker niet meer terug naar de winkel, hè?“

„Nee, maar dat hindert toch niet. Zoals Baki al zei zal je vader vanavond terugkomen en dan is de zaak afgelopen.“

Het meisje glimlachte. „Ik ben erg blij, Kamosi. Ik vond het niets leuk dat jij daar moest werken. En nu kun je mijn morgen met ons mee naar het feest.“

„Laten we een beetje doorlopen“

zei Baki. „Ik heb zo'n verschrikkelijke dorst.“

Toen ze thuiskwamen, was alles in rep en roer voor het feest van de volgende dag. Onder leiding van de hoofdkok, die blijkbaar weer hersteld was, maakten de keukenslaven al zo veel mogelijk klaar voor de volgende dag, zodat ze op de feestdag wat meer vrije tijd zouden hebben. Het plukken en bereiden van de eenden moest echter tot de volgende dag wachten, anders zou het vlees met die hitte bederven. Maar de handelaar had in ieder geval de bestelling gebracht. Het graan moest echter tot veel worden gemalen, het brood en de taarten moesten worden gebakken, er moesten meloenen, knoflook en uien worden gekocht en verse vijgen, dadels en druiven worden gewassen. Dienstmisjes waren het huis aan het boenen en schoonmaken en de metalen voorwerpen aan het poetsen tot ze prachtig glommen.

Tey had het te druk met toe te zien of alles goedging om er erg in te hebben dat de kinderen een hele tijd weg waren geweest. Ze merkte ook niet dat Baki al een poosje thuis was vóórdat zijn school uit was. En ze vroeg zich niet eens af wat Kamosi zo maar midden op de dag thuis deed. In plaats daarvan zette ze hen onmiddellijk aan het werk.

„Baki,“ zei ze, „ik zou graag willen dat je even een boodschap voor me deed. Het personeel heeft het op het ogenblik veel te druk. De fluitspeler weet waarschijnlijk een plaatsvervangster voor die dansers voor ons, maar hij moet zo gauw mogelijk weten of we haar willen hebben. Hier is zijn adres.“ Ze overhandigde Baki een schrijfbild. „Zeg hem dat ik haar heel graag wil hebben.“

Baki keek met telcargestelde blik naar Neferoe en Kamosi. Hij haalde even zijn schouders op toen hij het schrijfbild van zijn moeder aanpakte. „K'm nu gauw terug, hoor,“ riep Tey hem achterna. „Ik heb je nog nodig.“ Toen wendde ze zich tot Neferoe. „Zou jij in de tuin wat marjolein willen plukken? En breng dat dan naar de kok. Hij heeft het nodig voor het vlees.“

Neferoe knikte. „Ga je mee naar de tuin, Kamosi?“ vroeg ze. „Je hebt het al de tijd die je hier bent, zo druk gehad, dat je niet eens gelegenheid hebt gehad om onze tuin te zien.“

Kamosi wachtte even tot Neferoe de mand met sieraden van de farao diep in de garderobekast van haar slaapkamer had verstopt. Mnyoe lag naast het hoofdkussen op het bed. Toen het poesje zijn meesters zag, stond het op, rekte zich even uit en gaapte. Neferoe aaide het dier, waarop het haar kopjes tegen haar hand gaf. Toen Neferoe en Kamosi de kame verlieten, sprong het poesje van het bed en volgde hen naar buiten.

Het was heerlijk rustig in de tuin. Het zonlicht glinsterde in het water

van de lelievijver. In de prachtige bloembedden bleiden de stokrozen naast de witte jasmijn. Bijen zoemden rond de bloemen en een vlinder rustte een ogenblik uit op een korenbloem, voordat hij zijn luchtreis voortzette. Mnyoe rende achter de vlinder aan, waarbij hij met vier pootjes tegelijk in de lucht sprong. Maar de vlinder fladderde vrolijk verder, buiten het bereik van zijn pootjes.

Neferoe liep voor Kamosi uit naar de kruidentuin. Toen ze zich vooroverboog om kruiden te plukken, glimlachte ze tegen Kamosi. „Hebben jullie thuis ook een tuin, Kamosi?“

„Nou en of,“ antwoordde de jongen. „Mijn moeder is dol op bloemen.“

Neferoe ging ijverig door met het plukken van de marjolein. Toen de zoete, kruidige lucht in Kamosi's neusgaten drong, lachte hij even, omdat er opeens iets in zijn herinnering schoot.

„Die lucht herinnert me aan een keer, lang geleden, toen Raneb en ik speelden dat we prinses van Thebe waren die een vijand verdreven. We botsten tegen elkaar aan en rolden pardoes in een van de kruidenbedden. Hij zei dat het mijn schuld was en ik zei dat het zijn schuld was. Toen begonnen we te vechten. We vochten niet vaak samen, maar die keer gingen we echt tekeer. Toen moeder op het lawaai afkwam en ons van elkaar trok, hadden we bijna al haar planten vernield. Ik kan me nog goed de geur herinneren van al die geknakte planten. Ik...“ Opeens hield Kamosi op met praten.

Er ging een rood lampje bij hem branden. Het was een duidelijk alarmteken. Hij fronste zijn wenkbrauwen en dacht diep na. Er was iets... hij had het gevoel dat zijn herinnering heel belangrijk was. Maar waarom? Hoe diep hij ook nadacht, hij kon het antwoord op zijn vraag niet vinden.

Neferoe keek naar zijn peinzend gezicht en ze veronderstelde dat de gedachten aan zijn arme broer hem bedroefd maakten. „Maak je toch geen zorgen, Kamosi,“ zei ze vriendelijk. „Heus, het komt nu gauw in orde! Mijn vader helpt je, zodra hij thuis is. Dan bewijzen we dat je broer onschuldig is!“

Kamosi knikte. Hij dacht aan de plannen die Raneb en hij hadden gemaakt, aan al de dingen die ze hadden willen doen tijdens zijn bezoek aan Thebe. In plaats daarvan zat Raneb nu in de gevangenis, vals beschuldigd van de misdaad die Sekmen en zijn bendegenoten hadden gepleegd. En hij, Kamosi, was helemaal als huusgenoot opgenomen bij mensen die hij een week tevoren niet eens kende.

De lange, hete middag ging langzaam voorbij. Tey hield Neferoe en Kamosi bezig met allerlei kleine karweitjes die nog gedaan moesten worden voor het feest van de volgende dag. En toen Baki terugkwam van zijn boodschap, zette zijn moeder hem ook

„Wat zijn ze prachtig!" zei Neferoe met een zucht.

De schatten van de farao

weer aan het werk. Zelfs met een huis vol personeel was er voor iedereen genoeg te doen op de dag voor het grote feest, die zou eindigen met een diner in het huis van Amosi. Daarom hadden de twee jongens en het meisje niet veel tijd om te praten en verder plannen te maken. Niemand had zelfs tijd om even te gaan zitten uitrusten, tot het tijd was voor het diner.

„O, wat ben ik verschrikkelijk blij dat alles zo goed is gegaan," zei Tey en zuchtte van tevredenheid. „Ik geloof vast dat ons diner een groot succes zal worden."

„Maar vader had nu toch zo langzamerhand al thuis moeten zijn?" zei Baki.

„Ja, hij heeft inderdaad gezegd dat hij hier vanavond zou zijn," antwoordde Tey en ze keek enigszins bezorgd. Haar vingers begonnen een stukje brood te verkrumelen. „Ik begrijp niet waarom hij er nog niet is. Het is niets voor hem zo lang weg te blijven zonder een boodschap te sturen."

Toen ze klaar waren met het diner, kwam de boodschap van Amosi. Het werk was een beetje tegengelopen en daarom kon hij die avond nog niet thuiskomen. Maar hij zou zijn familie de volgende ochtend ontmoeten voor de tempel van koningin Hatsjepsot en dan zouden ze met z'n allen het

feest bijwonen. Verder schreef Amosi nog dat Tey niet moest denken dat hij het diner had vergeten. Hij zou na het feest in de tempel met hen meegaan naar huis en dan een paar dagen blijven.

„Wel, dat is het dan," zei Tey terwijl ze opkeek van het schrijfsblad. „Het is verschrikkelijk jammer dat vader vanavond niet thuis kan komen, maar we zullen hem in elk geval morgen weer zien en dat is het voornameste."

Ja, maar wat moesten ze nu doen, dacht Kamosi. Ze waren er zo zeker van geweest dat Amosi thuis zou komen en hen zou helpen. Eerst waren ze zo ongelukkig geweest dat Sabni en Khonsoe dienst moesten doen aan de overkant van de rivier en nu dit weer.

Nadat Tey de kamer was uitgegaan, keek Kamosi zijn vrienden verslagen aan. „Julie vader komt dus niet thuis vanavond. Wat moeten we nu doen? Is het niet verschrikkelijk?"

Baki haalde zijn schouders op. „Het is inderdaad vervelend. Maar wat kunnen we doen? Het is uitgesloten dat we iets bij het paleis zullen bereiken. Ze hebben tot nu toe niet naar ons willen luisteren en ik veronderstel dat ze het vanavond ook niet zullen doen. Het is bovendien al veel te laat."

Baki had gelijk. De duisternis was al

gevallen, toen ze aan tafel zaten en nu was het al bijna helemaal donker. Kamosi moest toegeven: „Ja, ik veronderstel dat we niets anders kunnen doen dan wachten tot na het feest van morgen. Maar we hebben dan nog maar zo weinig tijd. De zaak van Raneb komt overmorgen al voor."

Neferoe zat onrustig heen en weer te draaien. „Ja, en ik vind het ook niet erg plezierig om die schat de hele nacht in mijn kamer te houden."

„Hee zeg," riep Baki opeens uit. „Ik heb die schat nog niet eens goed kunnen bekijken. Laten we even naar jouw kamer gaan en kijken wat er allemaal in het mandje zit."

De drie kinderen haastten zich naar de kamer van Neferoe. Mmyoe volgde hen en sprong vlug op het bed. Daar begon hij ijverig zijn pootjes te wassen.

Snel liep Neferoe naar haar kast en verwijderde de stapel kleren die ze op het mandje had gelegd. Ze nam het mandje op en zette het op de grond. Zij en de twee jongens begonnen de kostbare stukken er een voor een uit te halen en op de grond uit te stallen. Ze slaakten kreten van bewondering toen ze de gouden armbanden en diademen zagen. En dan die prachtige ringen en borststukken en de ingelegde zwaarden. „Wat zijn ze prachtig," zei Neferoe met een zucht. „En dan te bedenken dat ze anders op dit ogenblik vernietigd waren geweest."

Mmyoe, die nog op het bed zat, hield opeens op met wassen en bleef stil als een standbeeld zitten. Met grote, ronde ogen keek hij naar het raam. Toen zette hij een hoge rug op. Zijn haren stonden recht overeind en zijn staart werd twee keer zo dik als normaal. Maar het meisje en de jongens waren te veel in beslag genomen door de schat van de farao om het vreemde gedrag van de poes te merken.

„Nou, ik geloof dat de schat voor vannacht wel veilig is in jouw kast," zei Baki. Samen met Kamosi zette hij het mandje terug en Neferoe bedekte de mand weer met kleren.

Ze hadden net de kast dichtgedaan, toen Tey binnenkwam. „Julie doen er verstandig aan nu naar bed te gaan, kinderen," zei ze. „We moeten morgenochtend al vroeg op pad."

De jongens wensten Neferoe wel te rusten en verlieten haar kamer. Tey gaf haar dochtertje nog een nachtzoen en sloot toen de deur achter zich. Met de jongens liep ze door de gang naar de kamer van Baki.

„Wel te rusten, jongens," zei ze. „Sleep maar lekker."

„Wel te rusten, moeder," antwoordde Baki en ook Kamosi wenste zijn gastvrouw goedenacht. De jongens keken Tey na toen ze door de gang terugliep en gingen hun kamer binnen. Ze deden de deur achter zich dicht.

Op dat moment klonk er door het huis een harde gil.

WOORD VERVOLGD

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE HEBBEN IN AFRIKA DE VREEMDE OPDRACHT GEKregen EEN JONGEN TERUG TE BRENGEN NAAR ZIJN VOOGD, MAAR OM EEN NOG DUISTERE REDEN WIL DE JONGEN NIET MEEWERKEN EN PROBEERT KOST WAT KOST TE ONTSNAPPEN.

TOM RENT ALS EEN BEZETENE...

TWEE ONGURE KERELS GAAN ZICH ERMEE BEMOEIEN.

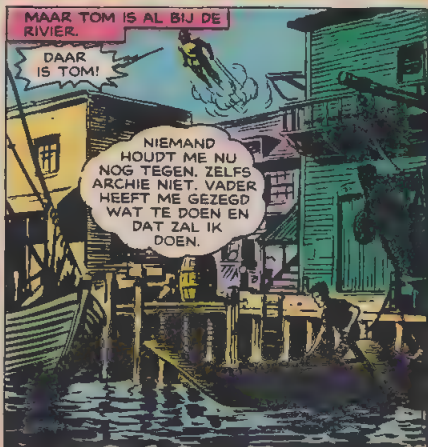
EVEN LIJKT HET OF TOM MEEGAAT. DAN...

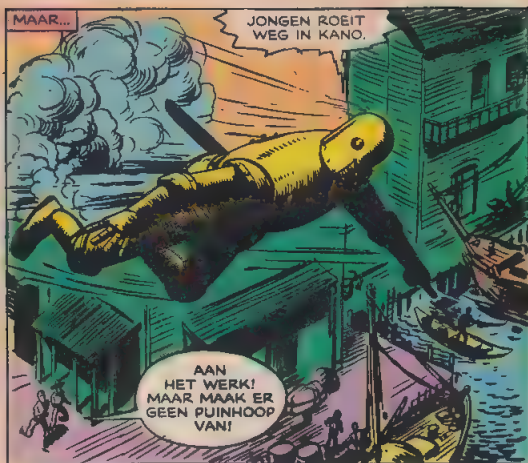
DE MANNEN ZETTEN DE ACHTERVOLGING VOORT, MAAR ARCHIE KOMT IN ACTIE.

TED DRUKT OP EEN KNOP EN EEN VAN ARCHIES NIEUWE SNUFJES TREEDT IN WERKING.

MAAR...

JONGEN ROEIT
WEG IN KANO.

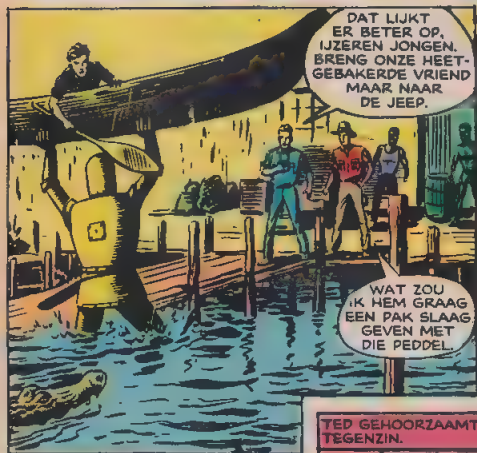
AAN
HET WERK!
MAAR MAAK ER
GEEN PUINHOOB
VAN!

ARCHIE DUIKT IN HET
ONDIEPE WATER.

ARCHIE!
NEE! JE ZOU
ME TOCH LATEN
GAAN.

KAN NIET,
TOM, ZONDER
ARCHIE KRIJG
JE GROTE
MOEILIJK-
HEDEN.

DAT LIJKT
ER BETER OP,
IJZEREN JONGEN.
BRENG ONZE HEET-
GEBAKERDE VRIEND
MAAR NAAR
DE JEEP.

WAT ZOU
IK HEM GRAAG
EEN PAK SLAAG
GEVEN MET
DIE PEDDEL.

MAAR DAN...

VERROER
JE NIET EN
LAAT DE ROBOT DIE
JONGEN AAN ONS
GEVEN, ANDERS

WAT ZIJN
DAT VOOR
GRAPPEN?

EEN DROGE KNAL...

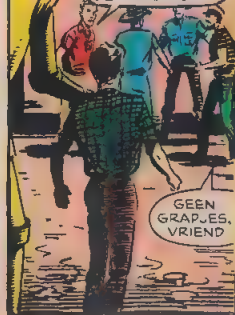
DAT WAREN
JE HAREN, DE VOL-
GENDE KEER IS HET
JE SCHEDEL, PROBEER
NIET SLIM TE ZIJN,
WANT DAT HELPT JE
NIETS OP HET
KERKHOF

DOE WAT
HIJ ZEGT, TED.

TED GEHOORZAAMT MET
TEGENZIN.

BRENG TOM HIER,
ARCHIE, GELUKKIG HEB
IK JE ALTIJD ONDER
CONTROLE. DOM VAN
ONS DAT WE NIET
EERDER ZAGEN WAT
VOOR EEN BOEVEN
DE HEREN ZIJN

GEEN
GRAP-ES,
VRIEND

PLOTSELING SPIJT ER SAMENGEPERSTE
LUCHT UIT ARCHIE.

MOOI ZO,
ARCHIE, DIE
LUCHTSTRAAL KOMT
MOOI VAN PAS.

ARCHIE
VOL SNUF-
JES!

AAAAAGH!

MAAR TOM
MAAKT VAN
DE VERWAR-
RING GE-
BRUIK...

DE AVONTUREN VAN SUSAN

SUSAN WOONT BIJ DE ZIGEUNERS. ZE WORDT HERKEND DOOR EEN PACHTER VAN GRAVIN LINDERWERGER, DIE LADJO, EEN VAN DE ZIGEUNERS, HEEFT OMGEKOCHT OM SUSAN TE LATEN VERDWIJNEN. LADJO IS DUS KENNELIJK IN GEBREKE GE-BLEVEN EN DE GRAVIN BERAAMT NU EEN ANDER PLAN.

DEZE KEER ONT-SNAPT ZE ME NIET!

DANK JE, LAJOS. JE KUNT NU GAAN.

TOT UW OORDELS, MEVR. L.

ZE MOET VERDWIJNEN VOOR ZE DE KANS KRIJGT MET DE KONING TE PRATEN, DIE OP HET PUNT STAAT TERUG TE KEREN UIT HET BUITENLAND.

IK MOET EERST VRAGEN OF ONZE RAAD ERMEE AKKOORD GAAT, MAAR DAT ZAL WEL LUKKEN.

DANK U WEL, MEVR. W. ZOUDEN WIJ HIER DE NACHT MOGEN DOOR-BOEGEN?

OP EEN DAG KOMEN ER TWEE MANNEN IN HET ZIGEUNER-KAMP.

DUS U BENT JOURNALIST EN U WILT EEN REPORTAGE MAKEN OVER ONS KAMP?

INDEED, MEVR. W.

DAN KUNNEN WE METEEN EEN PAAR FOTO'S NEMEN VAN HET KAMPVUUR.

KOMEN DIE DAN IN UW TIJDSCHRIFT?

ZEKER. ALS U GEEN BE-ZWAAR WEST, BEGINNEN WE METEEN MET ONS WERK.

DE RAAD VAN DE ZIGEUNERS BESLUIT EEN FEEST TE ORGANISEREN TER ERE VAN DE PSEUDO-JOURNALISTEN.

IS HET NIET GEWELDIG,
SUSAN? ONZE STAM ZAL
BEROEMD WORDEN!

MISSCHIEN KRIJGEN DE
KONING EN PRINSES ZELF
DE FOTO'S WEL TE ZIEN!

TWEE UUR LATER...

VERGEET DE CHLORO-
FORM NIET! ZE MAG
IN GEEN GEVAL GAAN
GILLEN!

NA EEN PAAR MINUTEN...

KOM MEE,
WE GAAN!

ENKELE UREN LATER ARRIVEREN DE MANNEN OP HET
KASTEEL VAN GRAVIN LUNDERWERGER.

GOED WERK!

HET GING ALLEMAAL GE-
SMEERD, MEVROUW. HET
MEISJE SLAAPT ALS EEN
ROOS.

ALS ZE WAKKER
WOORDT, ZAL ZE BEK
OPKIJKEN!

HIER IS HET GELD VOOR UW MOEITE.
EN DENK EROM: GEEN WOORD HIER-
OVER!

WIJ ZWIJGEN ALS
HET GOLF, MEVROUW.

DE VOLGENDE MORGEN...

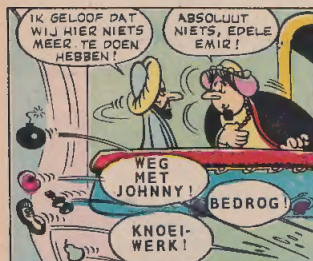

NEE!!

DAT HAD JE NIET GEDACHT, HË?
JE DACHT DAT JE MIJ OM DE
TUIN KON LEIDEN, MAAR DAT LUKT
JE NIET!

WAT IS DE GRAVIN MET SUSAN VAN PLAN?

TE

en van Nederlands zwemmers in opkomst is wel de zestienjarige Amsterdammer Bob Schouten, die vooral als rugslagzwemmer op de honderd en tweehonderd meter uitblinkt

en een tegenstander is, met wie gedacht rekening moet worden gehouden. Bob Schouten was elf, toen hij aspirant-lid van de Dolfijn werd. Hoewel hij al dadelijk boven de anderen uitstak, duurde het toch twee jaar, voor hij in de trainingsploeg van zijn vereniging werd opgenomen. Dat was in 1964 en het was de B-ploeg, samengesteld om jonge aspiranten het wedstrijdzwemmen te leren. Nog datzelfde jaar kwam Bob in de A-trainingsploeg. Bij onderlinge wedstrijden kwam vooral zijn aanleg voor de rugslag naar voren, onder andere toen hij in september 1965 het aspirantenrecord van Amsterdam op zijn naam bracht. Sindsdien werden zijn tijden steeds beter en ging hij op de honderd en tweehonderd meter rugslag steeds sneller. We zouden van Bob een hele waslijst kunnen geven van zijn prestaties, maar het spreekt meer aan, als we vertellen dat hij zesde staat op de Europese ranglijst van rugslagzwemmers en negende op de wereldranglijst. Gezien zijn steeds betere prestaties, is het mogelijk dat hij intussen al weer is opgeschoven. Er wordt wel beweerd, dat Nederland bij de rugslag heren nog nooit zo'n talent heeft bezeten.

Bob, die het mulodiploma heeft behaald en nu aan het Berlagelyceum in Amsterdam studeert, is een gezonde eter. Dat moet wel, want er wordt veel getraind (onder leiding van coach Bartelsman). Hij gaat 's avonds om negen uur naar bed en staat er 's morgens rond half zes weer naast; om zes uur begint dan de training. Verder wordt er nog op dinsdag- en vrijdagmiddag getraind en op zaterdagmorgen. Tweemaal in de week is er conditietraining in het Amsterdamse Bos. Veel tijd naast zijn studie en zwemmen heeft Bob niet, maar toch heeft hij nog een paar andere hobby's: aquaria en het verzamelen van munten, postzegels en suikerzakjes.

Op onze vraag aan trainer Bartelsman of Bob de internationale zwemtop kan bereiken, zei deze: „Dat valt moeilijk te zeggen. Het hangt van zoveel factoren af. Bob heeft van nature een heleboel mee. Dit en de prettige sfeer in onze vereniging kunnen er wellicht toe bijdragen dat hij zo hoog mogelijk op de zwemladder komt.”

Aad van Vlaardingen

ZAKER WEG NAAR DE TOP

BOB SCHOUTEN

FOTO'S JAN KERKLAAN

